

کارگران، فرهنگیان و فعالان صنفی در بند را آزاد کنید!

جریان اعتصاب پرونده‌ای جدید باز شده است. به‌علاوه، کماکان از وضعیت جسمی اسماعیل بخشی در زندان اطلاعی در دست نیست و نگرانی

ادامه در صفحه ۳

بر اساس گفته‌های وکیل مدافع کارگران نیشکر هفت‌تپه، دادگاه انقلاب اسلامی پرونده بیش از ده تن از کارگرانی که در جریان اعتصاب مجتمع نیشکر هفت‌تپه بازداشت شده و اکنون به‌قید وثیقه آزاد هستند را تحت بررسی دارد و این پرونده‌ها مجموعه اعلام نشده‌اند. همچنین وضعیت اسماعیل بخشی و علی نجاتی مشخص نیست و وکیل مدافع آنان از امکان دسترسی به موکلان خود محروم است. این وکیل شجاع اعلام کرده است که، بر اساس اظهارات دادیار شعبه سوم دادسرای انقلاب اسلامی اندیمشک، علیه علی نجاتی با اتهام اختلال در نظم عمومی از طریق هدایت

نامه
ضمیمه
کارگری

مردم
ارگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۱۴، ۱۹ آذر ماه ۱۳۹۷

کارگران نانوا و وضع معیشت آنان: تیغ آزادسازی قیمت‌ها، بر گلوی کارگران نانوا

بهره‌کشی از کارگران نانوا در رژیم ولایی ماهیت واقعی رژیم را به‌طور آشکارتری نشان می‌دهد. بنا بر مصوبه خروج کارگاه‌های ۱۰ نفر از شمول قانون کار، کارگران نانوا در سراسر کشور از پوشش حقوقی قانون کار و مزایای آن خارج‌اند و مشمول قانون کار نمی‌شوند. بنابراین، حداقل دستمزد مصوب شورای عالی کار یا دیگر مزایایی مانند حق بیمه، اولاد، مسکن و جز این‌ها را دریافت نمی‌کنند.

گران کرده‌اند. "دبیرکل خانه کارگر، علیرضا محجوب، ۲۹ آبان‌ماه، در "یک جلسه با جنجال زیاد"، از پذیرفته شدن "خط فقر مطلق روی ۳ میلیون تومان از سوی دولت و مجلس" گزارش داد. ایلنا، ۲۶ مهرماه، در مقاله‌ای همچنین نوشت: "بیشتر از ۶۰ درصد کارگران مریوان در حد ۱۵ تا ۲۰ هزار تومان مزد می‌گیرند... مزد ماهیانه آنها به ۷۰۰ هزار تومان هم نمی‌رسد". درحالی‌که خود رژیم "خط فقر مطلق" را بالای ۳ میلیون تومان اعلام می‌کند، مزد ماهیانه کارگر نانوا مریوانی حتی "به ۷۰۰ هزار تومان هم نمی‌رسد". مصوبات شورای عالی کار در مورد حداقل دستمزد شامل حال کارگران نانوا نمی‌شود و میزان مزد آنان از مصوبات

ادامه در صفحه ۳

افزایش دستمزد کارگران نانوا را با سیاست آزادسازی قیمت‌ها- به‌ویژه آزادسازی قیمت نان- گره زده است، به‌عبارت دیگر باید گفت کارگران صنف نانوا قربانی برنامه آزادسازی اقتصادی‌اند. خبرگزاری ایلنا، ۲۶ مهرماه ۹۷، از افزایش "قیمت نان به‌طور میانگین در هر استان ۲۷ تا ۳۵ درصد" خبر داد. این خبرگزاری اما در ۲۹ مهرماه از افزایش نیافتن دستمزد کارگران خباز کردستان "برای چهار سال متوالی" گزارش داد و به‌نقل از یکی از کارگران، افزود: "ما کارگران نانوا بی‌انگهی‌های استان کردستان با گران شدن نان به‌شدت مخالفیم... از مسئولان می‌خواهیم که ما کارگران خباز را مقابل مردم قرار ندهند و ادعا نکنند که نان را به‌خاطر دستمزد کارگران خباز،

رهبانان شکل‌های زرد حکومتی سیاست شناورسازی و آزادسازی مزد را هدایت می‌کنند

درحالی‌که مبارزات کارگران هفت‌تپه، فولاد اهواز و فرهنگیان کشور نوید فصل نوبی از بیکار را در افق سیاسی میهن ما به‌تصویر می‌کشند، تشکل‌های زرد و زرد حکومتی به‌مناباه اهرمی در دست حاکمیت درصدد به‌انحراف کشاندن اعتراضات رو به گسترش کارگری و سر آخر مهار آن هستند. سخنان نوبخت، رئیس سازمان برنامه و بودجه، مبنی بر اینکه امسال افزایش حقوق نخواهیم داشت نه‌تنها آب پاکی بود بر دست‌های همه مبلغان دروغین فعالیت صنفی در تشکل‌های زرد حکومتی، بلکه افشاگر سیمای فریبکار رهبانان این‌گونه تشکل‌ها و رسوایی بیش از پیش آنان بود. از این‌رو، افشای مانورهای این تشکل‌ها- به‌ویژه در مورد مسئله دستمزدها- در اوضاع کنونی ضرور است. علاوه بر تهدید، سرکوب، بازداشت و صدور احکام ظالمانه زندان و شلاق برای کارگران و معلمان مبارز کشورمان به‌منظور ایجاد جو رعب و وحشت، رژیم ستمگر ولایت فقیه آزادسازی کامل اقتصاد را با ایجاد ۹۸ منطقه ویژه اقتصادی و ۸ منطقه آزاد تجاری-صنعتی همراه با خصوصی‌سازی منابع ملی و آزادسازی مزد کارگران تنها راه تدارک نیروی کاری ارزان و مطیع برای جذب سرمایه‌انحصارهای امپریالیستی و تضمین بقای

ادامه در صفحه ۲

پیش به‌سوی سازمان‌دهی مبارزه منسجم و سراسری کارگران و زحمتکشان بر ضد ظلم، بی‌عدالتی، محرومیت، و سرکوب حقوق صنفی کارگران؛ برای تشکیل سندیکا‌های مستقل کارگری و در راه طرد رژیم ولایت فقیه!

ادامه تشدید مبارزه وظیفه مبرم جنبش کارگری ...

"نظام" می‌داند.

افزایش بیش از سه برابری نرخ ارز در چندماه اخیر موجب افزایش ویرانگر قیمت کالاهای موردنیاز زحمتکشان و تباهی قدرت خرید آنان گردیده است. در مردادماه سال جاری، وزیر صنعت وقت محمد شریعتمداری از منحل شدن "تهادهایی مانند بازرسی وزارت صنعت" و نظارت دولتی در یک "دوره سه‌ساله" قبل و در راستای حرکت "اقتصاد کشور به سمت اقتصاد آزاد و کنترل بازار بر بازار" خبر داد. اکنون در شرایط "هرج و مرج قیمتی در کشور"، رژیم ولایی نه‌فقط شریعتمداری را به وزارت کار برگمارده است، بلکه نیت آزادسازی دستمزد کارگران را نیز دارد. اگر تا کنون رهبران تشکل‌های زرد حکومتی وظیفه حمایت از سیاست‌های ضد کارگری رژیم را داشتند، در حال حاضر و در رابطه با سیاست آزادسازی مزد کارگران، این مرتجعان حتی هدایت و پیشبرد این سیاست‌خامن‌برانداز را نیز به‌عهده گرفته‌اند. ای‌لنا، ۱۳ آبان‌ماه، از خروج "۵۹ میلیارد دلار سرمایه از ایران" توسط کلان‌سرمایه‌داران وابسته به رژیم طی دو سال اخیر گزارش داد. با این وصف، روز ۲۲ آبان‌ماه، وزیر اقتصاد جدید دژپسند "میزان جذب سرمایه خارجی" را "معیار ارزیابی مدیران" قرار داد و با صراحت کامل افزود: "موضوع سرمایه‌گذاری خارجی از بحث ضرورت عبور کرده و تبدیل به یک امر اجتناب‌ناپذیر برای کشور شده است." رژیم ولایی نیروی کاری‌ای بسیار ارزان و مطیع را تنها راه جذب سرمایه خارجی و تضمین بقای "نظام" خود می‌داند.

سال‌هاست که با کاهش مزد و قدرت خرید کارگران، رژیم ولایی مواد غذایی نظیر گوشت و مرغ را عملاً از سفره زحمتکشان حذف کرده است. اکثریت قریب به‌اتفاق کارگرانی که مشمول قانون کار هستند، حداقل دستمزد را دریافت می‌کنند و در صورتی که کارفرما مطابق "قانون" رژیم دستمزد کارگران را پرداخت کرده باشد، از فروردین‌ماه سال جاری ۱۹/۵ درصد افزایش مزد داشته‌اند و ماهیانه مبلغی معادل یک میلیون و ۱۱۶ هزار تومان دریافت کرده‌اند. درصورت شاغل بودن و بر اساس تبعیض معمول در رژیم ولایی، بنا بر گزارش ۱۹ آبان‌ماه خبرگزاری مهر "متوسط دستمزد کارگر میوه‌چین" مرد و زن به‌ترتیب ۵۷ هزار و ۴۲ هزار تومان در روز بوده است و "نسبت به فصل مشابه سال قبل به‌ترتیب ۱۷/۱۴ و ۴۴/۱۶ درصد افزایش داشته است." درحالی‌که طی یک سال اخیر مثلاً هندوانه، گوجه‌فرنگی و انگور به‌ترتیب ۲۲۶، ۱۹۸، و ۱۰۵ درصد افزایش قیمت داشته‌اند. مرکز پژوهش‌های مجلس "در میانه تابستان اعلام کرد هر ده درصد افزایش نرخ ارز معادل دو درصد تورم است." بنابراین افزایش ۴۰۰ درصدی نرخ ارز طی چندماه اخیر "زنگ هشدار" ۵۰ اقتصاددانان درباره افزایش نرخ تورم بالای ۶۰ درصد را تأیید می‌کند. ای‌سنا، ۱۹ آبان‌ماه، نرخ تورم سالیانه لبنیات و تخم‌مرغ را به‌ترتیب ۵۳/۴ و ۴۴/۶ درصد اعلام کرد؛ و عضو کمیسیون برنامه و بودجه، روز ۱۱ آبان‌ماه، نرخ تورم را "بالغ بر ۵۰ درصد" دانست.

پس از ماه‌ها مصاحبه‌های رهبران تشکل‌های زرد حکومتی با رسانه‌های عمومی در مورد "ترمیم دستمزد" کارگران و ماه‌ها تهدید به نشان دادن اعتراض جمعی و "واکنش" درصورت پاسخگو نبودن سرپرست وقت وزارت کار، وزیر کار جدید، شریعتمداری، با صراحت به خبرگزاری مهر، ۸ آبان‌ماه، گفت: "اینکه بتوان در نشست هفته آینده شورای عالی کار فوراً درخصوص جبران فاصله دستمزد تا معیشت تصمیم‌گیری کرد قطعاً غیرمقدور است." وزیر کار، شریعتمداری، صرفاً "بررسی آثار مسائل اقتصادی بر بازار کار و قدرت معیشت کارگران" را خواهان شد و خبرگزاری مهر، ۲۲ آبان‌ماه، از پایان "بدون نتیجه" نشست شورای عالی کار گزارش داد. یکی از رهبران تشکل‌های زرد حکومتی گفته بود: "قدرت خرید جامعه کارگری از سال گذشته تا امروز یک میلیون و ۱۸۰ هزار تومان کاهش یافته است" [ای‌سنا، ۲۶ آبان‌ماه]. به‌رغم کاهش ماهانه "یک میلیون و ۱۸۰ هزار تومان" از قدرت خرید کارگران - بر اساس محاسبات تشکل‌های زرد حکومتی - رژیم ولایی "جبران" کاهش قدرت خرید زحمتکشان را صرفاً با توزیع "بسته حمایت غذایی" در نظر دارد و مطابق گزارش ۲۱ آبان‌ماه ای‌سنا "هر خانواده یک نفره تا پنج‌نفره از رقیمی بین ۱۰۰ هزار تا ۳۰۰ هزار تومان" از این حمایت بهره‌مند خواهند شد. درحالی‌که با افزایش لگام‌گسیخته نرخ ارز و افزایش سرسام‌آور نرخ تورم - مطابق محاسبه خود رهبران تشکل‌های زرد - در چندماه اخیر کارگران ماهیانه "یک میلیون و ۱۸۰ هزار تومان" از قدرت خرید دستمزد تقریباً "یک میلیون ۱۱۶ هزار" تومانی‌شان را از دست داده‌اند. دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی به ای‌سنا، ۲۰ آبان‌ماه،

گفت: "در شرایط کنونی به‌دنبال افزایش دستمزد نیستیم." در شرایطی که با کاهش ویرانگر ارزش پول ملی، رژیم ولایت فقیه به دستمزد زحمتکشان تجاوز سبعانه‌ای کرده و بحران معیشت آنان را به‌بار آورده است، دبیرکل کانون عالی انجمن‌های صنفی خواهان افزایش دستمزد کارگران نیست و به ارائه صرفاً "سید کالا"، احتمالاً یک‌بار و مانند صدقه، به زحمتکشان راضی است. در ادامه پویه فریب کارگران، بار دیگر جلسه "کمیته مزد" شورای عالی کار در روز ۲۸ آبان‌ماه برگزار شد و در ارتباط با عملکرد نمایندگان دولتی و کارفرمایان و نتیجه جلسه، یکی از رهبران تشکل‌های زرد به ای‌لنا گفت: "آنها از زیر بار مسئولیت خود شانه خالی می‌کنند... به‌هر صورت سر ما بی‌کلاه مانده است!"

رهبران تشکل‌های زرد حکومتی در سال‌های اخیر، مانند به‌اصطلاح "مبارزه" سال ۹۶ آنان برای "تدوین آیین‌نامه تبصره یک ماده ۷ قانون کار" به‌منظور "ساماندهی قراردادهای موقت و تأمین امنیت شغلی کارگران"، تلاش کرده‌اند "راهکار" و نظرات انحرافی به کارگران ارائه دهند. آنان همیشه تشدید بحران مثلاً امنیت شغلی کارگران، رشد قراردادهای موقت و تسلیم‌شان را به سیاست‌های ضدکارگری رژیم به‌نوعی توجیه کرده‌اند. اما پس از اعتراضات گسترده دی‌ماه ۹۶ زحمتکشان و عربان‌تر شدن ماهیت ضد مردمی رژیم، به‌نظر می‌رسد این رهبران به‌اصطلاح "کارگری" در مواردی و در راستای تضمین بقای "نظام"، وظیفه هدایت و پیش‌برد بعضی سیاست‌های به‌غایت ضدکارگری رژیم را نیز به‌عهده گرفته‌اند. یکی از این سیاست‌ها به‌اصطلاح "شناور" کردن مزد کارگران در راستای حذف تعیین حداقل مزد کارگری بر اساس ماده ۴۱ قانون کار و آزادسازی مزد کارگران است. بر اساس ماده ۴۱ قانون کار و حتی تأکید روحانی در تبلیغات انتخاباتی‌اش در مردادماه ۱۳۹۲: "حداقل مزد کارگران بایستی بر اساس نرخ تورم اعلام‌شده از سوی بانک مرکزی تعیین شود و به‌گونه‌ای باشد که معاش یک خانوار ۴ نفره کارگری را تأمین کند." سیاست "شناور" کردن مزد کارگران حدود سه ماه پیش از سوی تشکل به‌غایت ضد کارگری خانه کارگر پیش کشیده شد، و بنا بر گزارش ۱۴ آبان‌ماه ای‌لنا، قبل از آن، نطفه این طرح ضد مردمی در مجلس رژیم ریخته شده بود. به‌نظر می‌رسد تشکل‌های زرد حکومتی وظیفه پیش‌برد این سیاست را به‌عهده گرفته‌اند. این سیاست چندین بار در اول کار به‌وسیله مدیرکل خانه کارگر، علیرضا محجوب، و معاون او پیش کشیده شد، اما اخیراً دیگر رهبران تشکل‌های زرد حکومتی نیز به این کمپین وارد شده‌اند. جالب این‌جاست که در مقاله ۱۴ آبان‌ماه ای‌لنا، طراحان نظریه ضد مردمی "مزد شناور"، حتی شدت "استقبال" از آن را، به جنبش مردمی "اشغال‌وال استریت" آمریکا نسبت می‌دهند و یکی از "پیش‌نیازهای" اجرای آن را "آزادسازی قیمت‌ها" عنوان می‌کنند.

یکی از رهبران تشکل‌های زرد حکومتی که تازه به این کارزار وارد شده است، می‌گوید: "مزد شناور یکی از مباحثی است که باید روی آن کار کارشناسی صورت بگیرد؛ البته فکر می‌کنم که در مقطع فعلی قابلیت اجرایی شدن را دارد." نائب رئیس کانون هم‌مانگی شوراهای اسلامی کار استان آذربایجان شرقی نه‌فقط "مزد شناور" را "پاسخگوی مطالبات" کارگران می‌داند، بلکه پا را حتی فراتر از این گذاشته و می‌گوید: "شناور شدن تعیین دستمزد الزامی است." علیرضا محجوب، دبیرکل خانه کارگر، روز ۲۴ آبان‌ماه در سخنرانی‌اش در "اردوی هیات‌های اجرایی خانه کارگر"، به مرور "۵۰ موضوع اقتصادی" طی مدت برگزاری اردو اشاره کرد، اما معاون او با اشاره به اینکه "ما طرفدار نظام هستیم"، صرفاً روی "موضوع اقتصادی" شناور کردن مزد تأکید کرد و گفت: "وقتی تورم شناور است مزد هم باید شناور باشد... باید بر شناور شدن مزد تأکید کنیم." در شرایطی که مثلاً "کارگران شاغل در پروژه ساخت قطار شهری اهواز... ۱۷ ماه موققات مزدی پرداخت نشده" دارند، در شرایطی که افزایش لگام‌گسیخته نرخ ارز باعث افزایش سرسام‌آور نرخ تورم گردیده و مطابق محاسبات خودشان، در چندماه اخیر قدرت خرید کارگران "یک میلیون و ۱۸۰ هزار تومان" کاهش یافته است، این رهبران تشکل‌های زرد حکومتی "مزد شناور" یعنی باز گذاشتن دست کارفرمایان در پرداخت دلخواهی مزد کارگران را به‌عنوان "راه‌کار" توصیه می‌کنند.

جالب این‌جاست که وزیر کار قبلی، ربیعی، که رهبران سندیکایی زندانی سال‌های ۶۰ او را به‌نام بازجو "عباد" می‌شناختند، و تابستان سال جاری در مجلس استیضاح شد، رفاقتی دیرینه به‌خصوص با رهبری خانه کارگر دارد و در تمام حملات نمایندگان جناح مقابل مجلس در خصوص استیضاح قبلی او، از سوی رهبران تشکل‌های زرد حکومتی به‌عنوان وزیر کاری از "جنس کارگری" قاطعانه حمایت می‌شد. مطابق گزارش ۱۹ آبان‌ماه روزنامه آرمان، تیرماه سال ۱۳۹۵ موضوع استیضاح علی ربیعی "از سوی محمدعلی وکیلی"، نماینده تهران "در مجلس کلید خورد"، اما بعد از چند روز "تاگهان نماینده‌ای که برای عملی شدن استیضاح عجله داشت، از ادامه پیگیری طرح استیضاح منصرف شد." حالا دیده می‌شود که در لیست منتشرشده توسط وزارت کار - یعنی لیست "محافظان" اندوخته‌های کارگران در سازمان تأمین اجتماعی، اسم پسر "محمدعلی وکیلی"، متولد سال ۱۳۷۰، و ده‌ها "آقازاده"، وکیل سابق

ادامه کارگران نانوا و وضعیت ...

شورای عالی کار کمتر است. کارگران نانوا در تبریز، شیراز، مشهد، کرمان، کرج و دیگر شهرها بارها نسبت به افزایش نیافتن مزد خود اعتراض کرده‌اند، اما صدای حق طلبانه آنان گوش شنوایی نداشته است.

در حال حاضر اکثریت قریب به اتفاق کارگران کشورمان حداقل دستمزد یک میلیون و ۱۱۶ هزار تومان مصوب شورای عالی کار را دریافت می‌کنند؛ در حالی که بر اساس محاسبات رهبران تشکل‌های زرد حکومتی، در هشت ماه اخیر و به علت افزایش سرسام‌آور نرخ ارز و قیمت مواد خوراکی و اجاره‌ها، زحمتکشان بشدت از قدرت خرید شان کاهش یافته است. در حدود پنج ماه اخیر، رهبران تشکل‌های زرد تشکیل جلسات شورای عالی کار برای "ترمیم دستمزد" کارگران را تقاضا کرده‌اند و روز ۳۰ مهرماه نیز با انتشار بیانیه مشترکی رژیم را حتی به اتخاذ "راهکارهای قانونی اعتراض" تهدید کردند. کارگزاران وزارت کار نیز تعدادی از جلسات ماهانه شورای عالی کار را به بهانه‌هایی مختلف تشکیل نداده‌اند. مطابق معمول جلسه ۲۲ آبان‌ماه "کمیته دستمزد" شورای عالی کار نیز "بدون نتیجه" پایان یافت و یکی از رهبران تشکل‌های زرد در این ارتباط گفت: "توقع جمع‌بندی موضوع را نداشتیم." روز ۲۹ آبان‌ماه، نماینده دولت افزایش مزد در شرایط فعلی را "عقلانی" ندانست و افزود به علت "فاصله" دیدگاه نماینده کارفرمایان و به اصطلاح "نمایندگان کارگران... باید جلسات متعددی برگزار شود تا این دیدگاه به هم نزدیک‌تر شود."

بعد از ۵ ماه صحبت از "ترمیم دستمزد"، روز ۳ آذرماه، معاون رفاه اجتماعی وزارت کار وعده ارائه "بسته حمایتی" احتمالاً یک بار را داد که "مبلغ بسته با توجه به بُعد خانوار از ۱۰۰ تا ۳۰۰ هزار تومان متغیر" خواهد بود. این امر برای کارگران نانوا وضعیتی فاجعه‌بار را رقم زده است. مزد پایین و نبود بیمه خدمات درمانی این کارگران و خانواده‌های آنان را به زندگی زیر خط فقر محکوم کرده است. تنها با مبارزه برای احیای حقوق سندیکایی و تشکیل سندیکاهای مستقل با ماهیت طبقاتی می‌توان سیاست تعدیل ساختاری و آزادسازی قیمت‌ها را عقیم گذاشت و دستمزدی عادلانه و شرافتمندانه را به رژیم ولایی تحمیل کرد.

ادامه از مبارزه کارگران دیگر کشورها ...

از افزایش دستمزدها، کاهش ساعات کاری، و به‌طورکلی بهبود شرایط کار و زندگی زحمتکشان دفاع کنند؛
خاتمه دادن به کاهش کیفیت شرایط کاری و تأکید بر اصل داشتن شغل دائم منوط به یک کار مؤثر را خواستار شوند؛
از ایجاد شغل و امنیت شغلی با حق و حقوق یکسان دفاع کنند؛
از آزادی اتحادیه‌ها و حق بستن قراردادهای دسته‌جمعی، تأمین حقوق سندیکایی دفاع کنند؛

سیاست‌های صدقه‌ای را طرد کرده و از توزیع عادلانه ثروت با بهبود وضعیت خدمات‌دهی عمومی و سیستم خدمات‌دهی دولت‌ها- تبلیغ خاتمه دادن به فرار سرمایه‌ها و بستن تمامی گریزگاه‌های مالیاتی آن‌ها و همچنین لغو توافق‌نامه‌های به اصطلاح آزاد تجاری و مناطق آزاد تجاری دفاع کنند؛

علیه هرگونه جنگ و تهاجم و نظامی کردن روابط بین‌المللی مبارزه کرده، از صلح و همبستگی بین‌المللی، توقف دخالت‌های خارجی در مسائل داخلی کشورها و اعمال تحریم‌ها، احترام به اصول و قوانین بین‌المللی دفاع کنند.

اتحادیه بین‌المللی کارکنان خدمات عمومی و سندیکاهای وابسته (تی-یو-آی-پی-اس) یک ساختار مستقل صنفی عضو اتحادیه جهانی سندیکاهای کارگری (دبلیو-اف-تی-یو) است که ۲۳ میلیون از کارگران خدمات شهری عضو آن هستند و در سه بخش مرکزی، منطقه‌ای و محلی صنف کارگران خدمات عمومی، امور مدیریتی، و بخش‌های مشابه در تمامی قاره‌ها فعالیت می‌کند.

ترجمه از:
<http://www.wftucentral.org/international-week-of-fight-against-privatization-tui-public-services-and-allied-tui-psa-when-everything-will-be-privatized-we-will-be-deprived-of-everything/>

ادامه کارگران، فعالان ...

درباره سلامت این فعال سندیکایی بسیار جدی است. در کنار فعالان کارگری، فرهنگیان و فعالان سندیکایی آنان نیز مورد پیگرد و سرکوب قرار داشته و دارند. بر پایه گزارش‌های منتشر شده در رسانه‌ها، از زمان تحسن سراسری فرهنگیان، بیش از ۱۲ تن از آموزگاران آموزش و پرورش بازداشت شده‌اند و ۳۰ تن دیگر نیز احضار و مورد تهدید قرار گرفته‌اند. پیش از این نیز برای ابراهیم مددی، از مبارزان سندیکایی شرکت واحد، حکم زندان صادر شده بود و همچنین گروهی از کارگران و فعالان اعتصاب کارخانه هپکو به زندان و شلاق محکوم شده‌اند. قوه قضاییه فاقد استقلال و فاسد رژیم ولایت فقیه، هماهنگ با ارگان‌های امنیتی، در بازداشت و سرکوب کارگران و فرهنگیان نقش دارد. بازداشت، تهدید و زندانی کردن فعالان صنفی- سندیکایی از روش‌های رایج رژیم در مهار جنبش اعتراضی زحمتکشان بوده و هست. آزادی فوری و بی‌قیدوشرط همه کارگران و فرهنگیان نگه‌داشته شده در بند و به‌طورکلی همه زندانیان سیاسی خواست نیروهای ترقی‌خواه میهن‌ماست. فعالیت آزاد سندیکایی و به‌پا داشتن اعتصاب از زمره حقوق خدشه‌ناپذیر طبقه کارگر و همه زحمتکشان فکری ویدی است. به پیگرد، تهدید، بازداشت و شکنجه فعالان سندیکایی پایان دهید!

ادامه رهبران تشکل‌های زرد حکومتی ...

مجلس، و دیگر وابستگان پرنفوذ رژیم نیز بود. به‌نظر می‌رسد با گماردن پسر وکیلی به عضویت در هیات مدیره یکی از شرکت‌های شستا، وزیر کار از "جنس کارگری" خود را از استیضاح شدن در تابستان ۱۳۹۵ رهایی داده بود.

بهمن‌ماه سال ۱۳۹۴ مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه در دولت اول "تدبیر و امید" روحانی به بخش خصوصی واگذار شد. روز ۱۴ آبان‌ماه، این‌ها در ارتباط با مشکلاتی که "محکومیت تعدادی از اعضای هیات مدیره و سهامداران مجتمع [کشت و صنعت نیشکر هفت‌تپه]" برای کارگران نیشکر هفت‌تپه به‌وجود آورده است، نوشت: "برخی از سهامداران و اعضای هیات مدیره این مجتمع که مسئولیت چند شرکت و واحد تولیدی دیگر را [نیز] برعهده دارند، در لیست متخلفان ارزی قرار دارند." بعد از دو هفته اعتراضات گسترده کارگران نیشکر هفت‌تپه برای دستیابی به "چهار ماه مطالبات مزدی" پرداخت‌نشده و "بازگرداندن مدیریت خصوصی این مجتمع بزرگ به بخش دولتی"، روز ۲۷ آبان‌ماه و در خاتمه یک "جلسه چندساعته" در تهران، وزیر اقتصاد "دستور پرداخت مطالبات معوقه مزدی کارگران هفت‌تپه" تا دو روز بعد را صادر کرد، اما در "خصوص تغییر مالکیت بخش خصوصی" به دولتی، وزیر اقتصاد گفت: "طبق اصل ۱۴۴ قانون اساسی امکان واگذاری شرکت به بخش دولتی وجود ندارد." روز ۲۸ آبان‌ماه نیز، معاون دبیرکل خانه کارگر به اصطلاح در "حمایت" از کارگران بازداشت‌شده نیشکر هفت‌تپه گفت: "باید... نحوه واگذاری واحدهای تولیدی و سیاست‌گذاری در این خصوص اصلاح شود." به عبارت دیگر، همان غارتگران و وابستگان رژیم که مجتمع نیشکر هفت‌تپه و چند شرکت و واحد تولیدی دیگر را غارت کرده‌اند، سهم "مناسب" ارزی خود را نیز دریافت کرده‌اند و رژیم مصمم به ادامه خصوصی‌سازی و آزادسازی مزد باهدف جذب سرمایه چپاولگران خارجی است. علاوه بر تلاش برای "شناورسازی مزد"، رهبران تشکل‌های زرد حکومتی "اصلاح" نحوه خصوصی‌سازی و تاراج منابع زحمتکشان را نیز خواهان هستند. حمایت و همبستگی شجاعانه معلمان، وکلای دادگستری، کارگران کارخانه هپکو اراک، فولاد اهواز و معدن کرمان از مبارزه برحق معلمان و کارگران بازداشتی، اعتراض گسترده و شجاعانه مردم خوزستان، و ادامه مبارزه سازمان‌یافته کارگران علیه رژیم چپاولگر ولایی راه عقب‌نشینی را به رژیم ستمگر تحمیل کرد.

خارج- به عنوان نمونه اتحادیه اروپا و همچنین قراردادهای تجاری آزاد- خواهان اند متمرکز می کنند.

قدرت های امپریالیستی با سیاست جنگ و تجاوز و همچنین نظامی کردن روابط بین المللی درصدد یورش بردن به قوانین بین المللی، فروش تجهیزات نظامی، تصاحب منابع طبیعی، بازار و راه های انتقال انرژی اند. ما همچنین محدودیت آزادی ها و حقوق دموکراتیک و رشد گروه های فاشیستی و نیروهای افراطی راست را شاهدیم که از جانب شرکت های بزرگ تقویت می شوند و این خود راه را برای اعمال سیاست های ارتجاعی و ناپسند

گرفته شدن حقوق نیروهای مترقی و عدالت خواه بیشتر باز می کند. در نتیجه، بخش خصوصی آنچه را که می بایست عمومی باشد بیشتر تصاحب می کند. حقوق مسلم کارگران و توده مردم یعنی حق برخورداری از نیازمندی های معیشتی، بهداشت عمومی، تأمین اجتماعی، حق تحصیل، حق مسکن، حمل و نقل، عدالت اجتماعی و فرهنگی و جز این ها نادیده گرفته می شوند. قیمت ها و هزینه زندگی افزایش می یابد و استخدام کاهش، قراردادهای مملتی و شرایط کاری و کیفیت خدمات را نازل می کنند. خدمات و نهادهای رفاهی را تضعیف می کنند و فعالیت شان را مسدود می سازند. حقوق کارگران و مصرف کنندگان را نیز پایین می آورند. یورش به حقوق کارگران بخش خدمات عمومی پیامدهایی دوگانه دارد. از یک سو نازل شدن وضعیت زیستی و کاری و از دیگر سو پایین آمدن کیفیت و کارایی این خدمات. انکار حقوق کارگران، کاهش دستمزد، ممنوعیت استخدام، ممنوع کردن قرارداد و مذاکره دسته جمعی، محدود کردن اتحادیه ها و دیگر حقوق جمعی- به خصوص حق اعتصاب- به هر دو گروه کارگران و بهره مندان از این خدمات صدمه می زند. نتیجه و خطرات خصوصی سازی عوارضی جانبی دارد که در هر دوی به اصطلاح کشورهای فقیر و غنی مشهود است. نمونه آن ریزش پل در ایتالیا (شهر جنوا) است. این نمونه های بارز از ابعاد این روش ها را نشان می دهد. با اعلام این هفته با عنوان مبارزه علیه خصوصی سازی می خواهیم تأثیرات آن را نشان دهیم و ژرف تر و گسترده تر کردن مبارزات را به منظور بازگرداندن خدمات عمومی و خدمات دهی عمومی دولت ها در حکم تنها راه مبارزه با گسترش نابرابری اجتماعی و برقراری حقوق مردم را خواهیم. همچنین داشتن سیستم تولیدی ای منطقی که در خدمت جامعه و نه فقط بخش خصوصی باشد در دستور کار خود قرار خواهیم داد. این اقدامات از جانب اتحادیه های این بخش به منظور تقویت زمینه مبارزاتی وسیع توده مردم و زحمتکشان و با قصد بارور کردن آن در هر کشور و احترام به نیازهای ویژه آنان در سراسر جهان می تواند باشد. از این روی، سندیکاهای عضو اتحادیه بین المللی کارکنان خدمات عمومی (تی- یو- آی) و سایر سندیکاهای شرکت کننده برای اقدام مشترک وسیع، در دفاع از حقوق کارگران و زحمتکشان تلاش خواهند کرد که:

با واگذاری و خصوصی سازی خدمات عمومی و وظایف عمومی دولت ها مخالفت کنند؛

ادامه در صفحه ۳

مبارزه جنبش جهانی سندیکایی زحمتکشان بر ضد خصوصی سازی وقتی همه چیز به بخش خصوصی واگذار شد، ما از همه چیز محروم خواهیم گشت!

اتحادیه بین المللی

سندیکاهای کارگران بخش خدمات عمومی و سندیکاهای وابسته، هفته بین المللی مبارزه با خصوصی سازی ها را برگزار کردند

در سال ۲۰۱۶ اتحادیه بین المللی کارکنان خدمات عمومی و سندیکاهای وابسته (تی- یو- آی- پی- اس) کارزار اعتراضی ای را علیه خصوصی سازی با هدف تقویت و گسترش همبستگی کارگران و زحمتکشان جهان و دفاع از خدمات عمومی و اجتماعی دولت ها به راه انداخت. امسال هم از ۲۲ تا ۲۶ اکتبر، ما دوباره و به منظور افزایش آگاهی رسانی از آسیب های جدی خصوصی سازی به زندگی کارگران و زحمتکشان کشورها، تظاهرات، اعتصاب یا شکل هایی دیگر از اعتراض را بر پا کردیم. ما تلاش خواهیم کرد تا با مبارزه خود از عمل به خصوصی سازی جلوگیری و حتی تصمیمات گرفته شده ای در این زمینه را مملتی کنیم. بیماری خصوصی سازی یکی از ویژگی های غالب در سیستم جهانی سرمایه داری در دوره بحران و اوج گیری تضادهای درونی آن است. اضافه تولید و انباشت وسیع سرمایه، نابودی نیروهای مولده، سرمایه گذاری فقط در صنایع سودده، ایجاد سازوکارهایی که سود را تضمین کند (با شراکت بخش خصوصی و عمومی)، خرید شرکت ها و ادغام آن ها در یکدیگر به هدف افزایش سود و کاهش کیفیت خدمات- اقدامی که به حذف حقوق کارگران و اخراج آنان منجر می شود- و نیز تصاحب منابع طبیعی، تمرکز بیش از اندازه ثروت را موجب می شوند. بحران این سیستم ناشی از تسلط کامل شرکت های چندملیتی است و به مصادره دانش علمی (که اغلب این دانش علمی به وسیله مؤسسه های آموزشی عمومی که به همه مردم تعلق دارند تولید می شود) و دانش تکنولوژیکی منجر شده است. آن ها (شرکت های چندملیتی) چنان نتایج را دستکاری می کنند که به افزایش بهره دهی و استثمار بیشتر نیروی کار و در نتیجه افزایش بیکاری و مهاجرت نیروی کار منجر می شود. این روند با همکاری شرکت ها و دولت ها علیه کارگران و توده مردم انجام می گیرد. این روند توأم با کاهش نقش دولت در تولید و توزیع ثروت (به دلیل تمرکز ثروت) است. هم زمان که مالیات را برای کسانی که برای بقای حیات خود تلاش می کنند افزایش می دهند، بخشودگی مالیاتی را برای شرکت های بزرگ و سرمایه داران تصویب می کنند و آنان نیز پول را به جزایر امن مالیاتی انتقال می دهند. دولت ها به عمد بودجه ها را کاهش می دهند تا از اینکه خدمات عمومی و تأمین اجتماعی دچار مشکل می شوند اطمینان یابند و نیز این سازمان ها را مقروض می کنند تا منافع حریصانه شرکت های مالی را تأمین کنند. در نقطه مقابل، تمرکز قدرت سیاسی را در ساختارهای عظیم چندملیتی و به قصد تثبیت موقعیت شرکت های ذی نفع و نیز به قصد سرکوب توده مردم که استقلال شان را بدون هیچ گونه شرایط تحمیلی از

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

- آدرس های پستی:
1. Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
 2. B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
- آدرس های اینترنت و "ای-میل" <http://www.tudehpartyiran.org>
E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

ضمیمه کارگری نامه مردم - شماره ۱۴
Nameh Mardom - Workers Supplement No. 14

10 December 2018

شماره فاکس و تلفن
پیام گیر ما

004930
23629727

